
Malice Kościelne, st. 1, gm. Lipnik, woj. tarnobrzесьkie, AZP 88-71/3

Informator Archeologiczny : badania 32, 43

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

bez konstrukcji kamiennych, zmarli w pozycji wyprostowanej przeważa orientacja wschód - zachód. Większość grobów bez inwentarza. Grób nr 4 wyposażony w ozdoby kościane, grocik krzemiennoy i flaszę z kryzą, grób nr 8 w nóż/?/ z szabli dzika, grób nr 10 w ozdoby z muszli i szpilę kościaną.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. IV, 1999 r.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w PSOZ w Zamościu, a materiały zabytkowe zdeponowano w Muzeum im. J. Petera w Tomaszowie Lubelskim.

Badania zakończono.

MALICE KOŚCIELNE, st. 1, gm. Lipnik, woj. tarnobrzskie, AZP 88-71/3

- cmentarzisko megalityczne kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- cmentarzisko płaskie kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- cmentarzisko grupy krakowsko-sandomierskiej kultury ceramiki sznurowej (neolit)
- cmentarzisko kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- ślady osadnictwa kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego (X-XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez mgr. Marka Florka (PSOZ Tarnobrzeg) oraz dr Barbarę Bargiel i dr. Jerzego Liberę (Katedra Archeologii UMCS w Lublinie). Finansowane przez PSOZ i UMCS. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 380 m².

Badania stanowiły kontynuację prac z lat 1996-1997. Łącznie w trzech sezonach przebadano powierzchnię około 1000 m².

Celem prac było rozpoznanie terenu przyległego na północ, wschód i południowy wschodu od dotychczas przebadanej partii stanowiska.

Cmentarzisko kultury pucharów lejkowatych:

Rozpoznany został w pełni zasięg i forma obu znajdujących się na cmentarzysku trapezowatych grobowców megalitycznych. Odsłonięto m.in. kolejny, o długości 12 m, odcinek południowej obstawy grobowca II (obiekt 16). Po wewnętrznej stronie obstawy (a więc wkopany wtórnie w nasyp grobowca) znajdował się zbiorowy pochówek dwóch osobników dorosłych; kobiety i prawdopodobnie mężczyzny oraz dziecka. Na cmentarzysku płaskim zakończono eksplorację obiektu nr 9 – grobu w formie prostokątnego bruku kamiennego, zawierającego pochówek dziecka.

Cmentarzisko grupy krakowsko-sandomierskiej kultury ceramiki sznurowej:

Na północny wschód od cmentarzyska kultury pucharów lejkowatych odkryto kolejny (trzeci) grób grupy krakowsko-sandomierskiej (obiekt 24), wkopany w podstawę nasypu ziemnego nakrywającego konstrukcje megalityczne. Był to grób niszowy, w którym pochowano dziecko w wieku 11-13 lat. Wyposażenie grobu stanowiły: amfora, puchar, toporek kamienny, siekiera krzemiennoy, grocik sercowaty, drobne narzędzia krzemienne, kościane szydło i paciorek rurkowy.

Cmentarzisko grupy mierzanowickiej:

Na południe od cmentarzyska kultury pucharów lejkowatych odkryto 3 groby kultury mierzanowickiej, w tym dwa dzieci w wieku Infans I, trzeci należący do kobiety zmarłej w wieku Adultus. Wyposażenie grobów stanowiły paciorki z fajansu, muszli, kości i zębów zwierzęcych, ponadto w grobie kobiecym znaleziono miedzianą zausznicę w kształcie wierzbowego liścia.

Ponadto w sąsiedztwie grobów kultury mierzanowickiej zarejestrowano kilka jam o pionowych ściankach nieokreślonej funkcji, z kamieniami i pojedynczymi fragmentami ceramiki z późnego neolitu i wczesnego okresu epoki brązu w wypełniskach. Ich związek z cmentarzyskiem nie jest pewny, jednak jeszcze mniej prawdopodobne jest by stanowiły one pozostałość osady.

Badania na stanowisku zakończono.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu, dokumentację z badań w PSOZ w Tarnobrzegu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”. Całościowe opracowanie badań na stanowisku ukaże się w „Sprawozdaniach Archeologicznych” lub „Przeglądzie Archeologicznym”.

Badania nie będą kontynuowane.